

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217215468
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2217215468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2Horné Mýto 141/22, 930 13
Horný

súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobkyně: U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. E. XXX/XX, XXX XX U. E., zast. : JUDr. Alžbeta Boriková, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, 815 75 Bratislava, o zaplatenie 6.077,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 5C/46/2017-245 zo dňa 12. marca 2020 v časti úroku z omeškania, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa vo výroku II. v časti úroku z omeškania a výroku III.

m e n í tak, že žaloba sa v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.765 eur od 21.9.2016 do 11.9.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.208 eur od 12.9.2019 až do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 312,70 eur od 13.9.2017 až do zaplatenia z a m i e t a .

II. Žalobkyni sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 62,92 %.

odôvodnenie:

1. Súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni titulom doplatku na SSU v sume 2.520,70 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.765 eur od 21.9.2016 do 11.9.2019 a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.208 eur od 12.9.2019 až do zaplatenia a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 312,70 eur od 13.9.2017 až do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody 2.9., keď na vyčíslenie nároku sa odvolala na odborné stanovisko MUDr. J. P.. Žalovaný žiadnym spôsobom nenamietol predčasnosť uplatnenia nároku, keď čiastočne poskytol plnenie, bol teda povinný do 15 dní poskytnúť plnenie počítané od skončenia prešetrovania potrebného na plnenie. Povinnosť plniť po doručení rozsudku, ak je nárok predmetom súdneho sporu je povinný plniť, ak súd nerozhodne inak. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o nároku na priznanie úroku z omeškania, keď žalovaný v priebehu konania dobrovoľne plnil, ktoré plnenie mohol poskytnúť už skôr, pričom o tomto nároku súd nerozhodoval a konanie v tejto časti zastavil. V danom prípade sa omeškal žalovaný s vyplatením tejto časti plnenia od 21.9.2016 do poskytnutia plnenia 11.9.2019, keď citované ustanovenie odkazuje na výrok rozsudku, táto časť nebola súčasťou rozhodnutia vo veci samej. Súd odcitoval ustanovenie § 11 ods. 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom a uviedol, že ak poisťovateľ

nesplní povinnosť podľa ods. 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroku z omeškania podľa osobitného predpisu. Ďalej poukázal na ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

3. Odvolanie proti tomuto rozsudku v časti úroku z omeškania podal žalovaný. Zároveň aj proti výroku o trovách konania. Odvolanie odôvodňuje nesprávnym procesným postupom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) a ďalej písm. h), že rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Predovšetkým poukázal odvolateľ na to, že v priebehu konania dobrovoľne plnil až na základe znaleckého posudku a doloženého výpisu zo zdravotnej dokumentácie žalobcu, to znamená na základe podkladov, ktoré nemal k dispozícii pred začatím konania. Svoju argumentáciu uviedla žalovaná nielen v liste 21.9.2016, ale aj v liste 19.10.2016. Na svojej argumentácii naďalej zotrvala. Odvolateľ poukázal, že v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť peňažné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti po a) skončiť prešetrovanie na zistenie jeho rozsahu poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie. V zmysle ods. 7 citovaného ustanovenia poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. V zmysle ods. 8 ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 je viazaná na nesplnenie nefinančnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úroku z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku nároku poškodeného na poskytnutie peňažného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté.

4. V zmysle ust. § 11 ods. 7 je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Teda ak poisťovateľ odmietol poškodenému poskytnúť poistné plnenie v ním požadovanom rozsahu v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní relevantným je až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poskytovateľovi a ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie peňažného plnenia.

5. V odvolaní poukázal žalovaný, že v prejednávanej právnej veci bol nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia u poisťovateľa prostredníctvom splnomocnenca uplatnený listom z 2.9.2016 doručenom žalovanému 5.9.2016. Žalovaný listom 21.9.2016 oznámil splnomocnencovi žalobkyne výšku poistného plnenia a podrobne odôvodnil, ktoré uplatnené položky a z akého dôvodu neuznáva. Žalovaný vychádzal zo zdravotnej dokumentácie dostupnej, z doložených lekárskeho správ, z ktorých nevyplývalo výrazné obmedzenie rotačných pohybov a ďalších pohybov v súvislosti s úrazom z 19.10.2014, nakoľko v júni 2015 bola hybnosť v týchto rovinách dokumentovaná ako plná. Zdravotná dokumentácia žalobkyne tiež nepreukazovala, že by v dôsledku úrazu zo dňa 19.10.2014 utrpela úraz lakt'a, nakoľko predložený lekársky posudok nekorešpondoval s doloženou zdravotnou dokumentáciou žalobkyne, je logické, že žalovaný považoval nárok preukázaný len v časti, ktorá bola v súlade so zdravotnou dokumentáciou žalobkyne. Žalovaný si tak riadne plnil svoje povinnosti v zmysle § 11, že oznámil žalobkyňi do troch mesiacov výšku plnenia a zároveň oznámil, ktoré položky a prečo neuznáva, pričom nešlo o nedôvodné odmietnutie plniť. Žalobkyňa ani v priebehu konania nepoprela skutočnosť, že by si žalovaný nesplnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 a tak je možné považovať túto skutočnosť za nespornú. Napokon žalobkyňa uplatnila vo vzťahu k žalovanému úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie podľa príslušných ustanovení ZOPZP. Žalovaný zároveň poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR 3Cdo/145/2017, ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 je viazaná na nesplnenie peňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm.

a) alebo b) zákona č. 381/2001, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavovania jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať tým spôsobom, že by si túto povinnosť neplnila vôbec a prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti by sa v zmysle § 11 ods. 8 citovaného zákona dostala do omeškania. Dovolací súd uvádza v rozhodnutí, že žalovaná poisťovňa by sa do omeškania s plnením náhrady škody dostala až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neohradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. a vzhľadom k uvedenému žalobkyňa nemôže mať nárok na úrok z omeškania zo žalovanej sumy. Poukazoval na odôvodnenie súdu, že sa dostal k absurdnému záveru pokiaľ ide o omeškanie s plnením sumy 3.557, keď žalovaný dostal sa do omeškania od 21.9.2016 z dôvodu, že v priebehu konania dobrovoľne plnil, a tak súd o tomto nároku nerozhodoval a plnenie v tejto časti zastavil. Žalovaný plnil však až na základe znaleckého dokazovania vykonaného v priebehu konania a na základe doloženého výpisu, navyše po vykonaní súdom nariadeného znaleckého dokazovania bolo zrejmé, že by súd túto sumu žalobkyni tiež priznal. V zmysle odôvodnenia súdu by sa žalovaný absurdne v prípade, ak by v priebehu konania neplnil a nedostal do omeškania, ale z dôvodu, že plnil v priebehu sporu sa dostal do omeškania, nakoľko súd o nároku nerozhodoval ... Vyčíslenie úroku z omeškania zo sumy 312,70 eur, ktoré predstavujú náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a to náklady za vypracovanie súkromného znaleckého posudku a cestovné náklady súd žiadnym spôsobom nezdôvodnil. V odôvodnení navyše nesprávne uvádza, že žalobkyňa mala k dispozícii posudok MUDr. U., ktorý nemožno považovať za znalecký posudok. Posudok MUDr. U. však predložil v konaní žalovaný. Žalobkyňa mala k dispozícii lekárske posudky MUDr. P., na základe ktorého si mohla nárok uplatniť a nebol dôvod, aby si dávala vypracovať posudok tomu istému lekárovi. Žalobkyňa si u žalovaného uplatnila nárok na náklady spojené s vyhotovením lekárskeho posudku, náklady na vypracovanie znaleckého posudku si neuplatnila. Ak by sa za uplatnenie nároku považovali doručenie žaloby žalovanému 15.10.2017, tak žalovaný sa k tomu vyjadril podaním zo 14.11.2017, v ktorom jasne uviedol prečo neuznáva nárok na vyplatenie nákladov za vypracovanie súkromného znaleckého posudku a cestovných nákladov. Žalovaný sa tak nemohol dostať s plnením do omeškania nakoľko si plnil svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 ZOPZP, navyše ide o príslušenstvo pohľadávky a tak z tejto sumy nie je možné priznať úroky z omeškania. Ide o náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Odvolateľ poukázal vo svojom odvolaní aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 26Co/233/2017 z 13.3.2018, ak poisťovateľ uzná nárok poškodeného na plnenie, čo aj len čiastočne je z hľadiska času plnenia takto uznaného nároku rozhodujúci okamih, keď poisťovateľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu poistiteľa plniť. V takomto prípade plnenie s takto uznaného nároku je splatné do 15 dní od skončenia vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť a v prípade, že poisťovateľ neplnil vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ uplynutím tejto lehoty. Ak však poisťovateľ odmieta poškodenému poskytnúť poistené plnenie v požadovanom rozsahu a poskytne mu riadne a včas písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo znížiť poistné plnenie v dôsledku čoho uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní pre určenie času plnenia je relevantným až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z toho rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. A ak by si poisťovateľ neplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 563 OZ). Odvolací súd zároveň udával, že žalobca ako poškodený bol na jednej strane v právnom vzťahu so škodcom, titulom jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa § 427 a nasl. OZ a na druhej strane bol žalobca ako poškodený v právnom vzťahu aj so žalovaným, ktorý bol poisťovateľom škodcu. Omeškanie škodcu je preto potrebné vyvodzovať výlučne z jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi na základe ust. § 517 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 563 OZ, teda v závislosti od toho, či si škodca splnil svoj záväzok včas a omeškanie žalovaného ako poisťovateľa z vyplatením poistného plnenia je potrebné posudzovať podľa § 11 ods. 6, 7, 8 zákona o ZOPZP. Preto odvolateľ poukázal, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady na priznanie úroku z omeškania v zmysle ZOPZP a k omeškaniu by mohlo prísť len ak poisťovateľ nepoukázal poistné plnenie v lehote určenej súdom v rozhodnutí. Žalovaný však poskytol žalobkyni plnenie na základe rozsudku súdu a nemohol sa tak dostať do omeškania. Preto navrhuje, aby dovolací súd zmenil rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti úroku z omeškania tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

6. Vyjadrenie k odvolaniu podala žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Má za to, že žalobkyňa dôvodnosť svojho nároku preukázala dostatočne už pred podaním žaloby, keď si prvý

raz uplatnila svoj nárok u žalovaného na základe posudku MUDr. P. zo dňa 19.12.2016, s ktorým žalovaný nesúhlasila. Žalovaný pred začatím súdneho konania žiadnym spôsobom nevyzval žalobkyňu na predloženie výpisu zdravotnej dokumentácie ani neprezentoval konkrétne námietky voči znaleckému posudku MUDr. Kovaľčika, pokiaľ by žalobkyňa bola vyzývaná žalovaným na predloženie výpisu zdravotnej dokumentácie, túto by bezodkladne predložila tak, ako urobila po výzve žalovaného v súdnom konaní. Bolo v záujme žalobkyne, aby jej nároky boli vyporiadané bez prieťahov, avšak žalobkyňa nemohla mať vedomosť, že žalovaný potrebuje na posúdenie jej nároku aj výpis zo zdravotnej dokumentácie. Súdom nariadené znalecké dokazovanie znaleckým posudkom, resp. znalecký posudok MUDr. Škodáčka, potvrdil žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody v celom rozsahu a stotožnil sa so závermi znaleckého posudku MUDr. Kovaľčika vypracovaného a predloženého žalovanému pred podaním žaloby. Správanie žalovaného už pred začatím konania nepôsobilo korektne, keď žalovaný neuviedol konkrétny dôvod nepriznania žalovaného nároku či potrebu predloženia ďalších dokladov na riadne preskúmanie nároku žalobkyne. Tým de facto donútil žalobkyňu domáhať sa svojho nároku súdnou cestou. Takéto správanie žalovaného potom odôvodňuje priznanie úroku z omeškania v prospech žalobkyne. S tvrdeniami žalobkyne sa stotožnil aj súd a v odôvodnení svojho bodu 36 uvádzal, že žalovaný v odpovedi žiadnym spôsobom nenamietol predčasnosť uplatnenia nároku, keď čiastočne poskytol plnenie bol teda povinný do 15 dní poskytnúť plnenie počítané od skončenia prešetrovania potrebného na plnenia, že súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného o nároku na priznanie úroku z omeškania, keď žalovaný v priebehu konania dobrovoľne plnil, ktoré plnenie mohol poskytnúť už skôr, pričom o tomto nároku súd nerozhodoval a konanie v tejto časti zastavil. Na základe tohto uvedeného má žalobkyňa za to, že jej vznikol nárok na úrok z omeškania, keď žalobkyňa súd správne rozhodol a priznal jej úrok z omeškania tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

7. Vo vyjadrení žalovaného k vyjadreniu k odvolaniu žalobkyne uviedol žalovaný, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že už pred podaním žaloby preukázala dôvodnosť svojho nároku, pretože v liste z 21.9. odôvodňoval žalovaný nepriznanie uplatnených nárokov, keď uviedol na základe dostupnej zdravotnej dokumentácie poškodenej pre obmedzenie hybnosti pravého ramenného kĺbu priznali položku 325e obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu ľahkého stupňa v bodovom hodnotení 50 bodov. Na základe doložených lekárskejších správ konštatoval žalovaný, že dokumentovanie výrazného obmedzenia rotačných pohybov a ďalších pohybov nie je súvisiace s úrazom, nakoľko v júni 2015 bola hybnosť v týchto rovinách dokumentovaná ako plná. Žalovaný uviedol, že položku 335a a položku 338a neakceptovali, nakoľko nie je preukázané, že poškodenia v dôsledku úrazu utrpela poranenie lakťa. Poškodená je povinná preukázať svoj nárok a pokiaľ lekárskejší posudok nekorešpondoval zároveň s doloženou zdravotnou dokumentáciou nemožno hovoriť o tom, že poškodená svoj nárok preukázala. Opätovne sa vyjadrili listom z 19.10.2016 uviedli fakty vyplývajúce zo zdravotnej dokumentácie poškodenej a sice, že vo februári až apríli 2015 absolvovala poškodená rehabilitačnú liečbu, išlo o kombináciu na pravú hornú končatinu ako aj následkov chronických bolestí z chrbtice. Následne bolo realizovaná vybratie OS materiálu dňa 29.4.2015. V objektívnom náleze pretrvávajúca porucha hybnosti pravého ramena s možnosťou elevácie do 90 stupňov a naposledy bola poškodená vyšetrená ortopédom v júni 2015, kde bol stav uzavretý ako kapsilitída po úraze. Uvedený stav bol liečený obštrukciami, ako aj liekmi, pričom v priebehu niekoľkých týždňov dochádzalo k výraznému zlepšeniu. V rámci ortopedického vyšetrenia neboli dokumentované žiadne iné obmedzenia. V medziobdobí január 2015 bola poškodená hospitalizovaná na neurologickom oddelení ako pacientka s chronickým polytopným vertebrogénnym algickým syndrómom. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa opakovane oznámili dôvody nepriznania uplatnených nárokov. Až v konaní bol vypracovaný znalecký posudok nestranným znalcom, ktorého súd pribral do konania následne po oboznámení sa s obsahom znaleckého posudku navrhol žalovaný predloženie zdravotnej dokumentácie za obdobie jún 2015–august 2016, nakoľko prílohou znaleckého posudku vypracovaného v konaní nebola zdravotná dokumentácia. V júni 2015 mala hybnosť dokumentovanú ako plnú až 24.4.2016 lekár vystavil spríevodku na vyšetrenie a zdokumentovanie trvalých následkov bolo vykonané 1.8.2016.

8. Žalobkyňa k tomuto uviedla, že svoj nárok na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, uplatnila v zmysle lekárskejších posudku MUDr. P. zo dňa 30.8.2016, ktorý SSU ohodnotil na základe zdravotnej dokumentácie žalobkyne. Keďže žalovaný tento lekárskejší posudok neakceptoval, žalobkyňa si dala v predmetnej veci vypracovať znalecký posudok. MUDr. Kovaľčík v znaleckom posudku 93/2016 pri ohodnotení SSU opätovne vychádzal z lekárskejších dokumentácie žalobkyne a tiež z jej osobného vyšetrenia. V posudkovej časti toho posudku MUDr. Kovaľčík uvádza doterajší priebeh liečby a klinický nález žalobkyne, pričom vychádza opätovne zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne

a následne pristupuje k osobnému vyšetreniu. Aj z posudku MUDr. Škodáčka, ustanoveného znalca vyplýva, že na základe preštudovania dokumentácie založenej v súdnom spise vypracováva posudok po oboznámení sa s kompletnou dokumentáciou, preto žalobkyňou predložené posudky vychádzali zo zdravotnej dokumentácie avšak žalovaná tieto fakty nebrala do úvahy. Správanie žalovaného už pred začatím konania nepôsobilo korektne, keďže žalovaný neuviedol konkrétne dôvody zamietnutia žalovaného nároku ani potrebu doloženia ďalších dokladov. Žalovaný sám uvádzal vo svojom vyjadrení, že pred podaním žaloby nebol dôvod žalobkyňu vyzývať na predloženie výpisu účtu zdravotnej dokumentácie. Z uvedeného vyjadrenia žalovaného vyplýva, že práve konanie žalovaného možno považovať za zmätočné, nakoľko najskôr uvádza, že žalobkyni boli oznámené dôvody nepriznania poistného plnenia, nesúlad zdravotnej dokumentácie a lekárskeho/znaleckého posudku a neskôr vo svojom vyjadrení uvádza, že nebol dôvod žalobkyňu vyzývať na predloženie výpisu účtu zo zdravotnej dokumentácie.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 2 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) a písm. b) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti postupom podľa § 388 CSP zmeniť, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

10. Podľa ust. § 11 ods. 6 ZOPZP v znení účinnom ku dňu vzniku poistnej udalosti poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia a to rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

11. Podľa § 11 ods. 7 citovaného zákona poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z toho rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie peňažného plnenia. Podľa § 11 ods. 8 citovaného zákona ak poisťovateľ nespĺni povinnosť podľa ods. 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

12. Z obsahu predmetného spisu je zrejmé a bolo to zároveň aj sporovými stranami aj nesporným, že žalobkyňa uplatnila svoj nárok na náhradu škody priamo proti žalovanému na základe ZOPZP. Tento špeciálny predpis v § 11 ods. 7 stanovil kedy nastala splatnosť plnenia, ktoré je povinný poskytnúť poisťovateľ. Podľa uvedeného ustanovenia je teda splatné do 15 dní len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť (časti poisťovateľom uznaného nároku), resp. po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ide o kogentné zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky majúcej svoj základ zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a neumožňuje určenie iného času zročnosti poistného plnenia.

13. Ak poisťovateľ uzná nárok poškodeného na peňažné plnenie, čo i len čiastočne je z hľadiska určenia času plnenia takto uznaného nároku rozhodujúci okamih, keď poisťovateľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť a v prípade, že by poisťovateľ neplnil, vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ uplynutím tejto lehoty. Ak však poisťovateľ odmieta poškodenému poskytnúť poistné plnenie ním požadovanom rozsahu a poskytne mu riadne a včas písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo znížiť

poistné plnenie, v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní pre určenie času plnenia (a následným vznikom právneho nároku poškodeného na prípadný úrok z omeškania) je relevantným až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak by si poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po tom, čo veriteľ o plnenie požiadal.

14. Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktoré priznanie úroku z omeškania v obdobných prípadoch voči poisťovateľovi vylučuje („do omeškania by sa poisťovňa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001“). Obdobné závery vyplývajú aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.2.2019.

15. Nakoľko citovaný právny predpis čas splnenia záväzku jednoznačne stanovuje neobstojí argument súdu I. inštancie príp. žalobkyne o povinnosti poskytovateľa plniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Nebolo nesporným, že si žalobkyňa uplatnila nárok na poistné plnenie listom zo dňa 2.9.2016 a žalovaný v trojmesečnej lehote od oznámenia žalobcu o škodovej udalosti listom zo dňa 21.9.2016 oznámil výšku plnenia ako aj dôvody nepriznania uplatnených nárokov. Za sťaženie spoločenského uplatnenia oznámil výšku plnenia 50 bodov x 17,16 eur za bod, čo je spolu 858 eur. Náklady spojené s liečením a cestovné náklady vo výške 8,13 eur, zároveň tak týmto listom zo dňa 21.9.2016 splnil podmienku v zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. b) ZOPZP, a to do troch mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytla poškodenej písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré nepriznala niektoré uplatnené nároky a zároveň vyčíslila sťaženie spoločenského uplatnenia na 858 eur a náklady spojené s liečením, cestovné náhrady vo výške 8,13 eura.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu peňažné sankcie v bode úrokov z omeškania upravené v § 11 ods. 8 zákona ZOPZP je viazané na nespĺnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a bola nútená oznámiť najneskôr v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Pre rozhodnutie v tejto veci potom nebolo relevantné ako mala prípadne mohla inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Zo skutkových zistení, či už súdu I. inštancie alebo odvolacieho súdu je zrejmé, že povinnosť žalovanej zaplatiť úroky z omeškania uplatnenej žalobcom v tomto konaní nevznikli ani podľa § 11 ods. 8 zákona ZOPZP.

17. Námietka žalovaného o nesprávnom právnom posúdení preto bolo dôvodná a odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP rozsudok súdu I. inštancie vo výroku I. odvolaním napadnutého úroku z omeškania zmenil tak, že úrok z omeškania, ktorý bol uplatnený žalobkyňou zamietol.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

23. Žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia istiny vo výške 6.077,70 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.765,- eur od 21.9.2016 do zaplatenia, čo ku dňu vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu 27.4.2021 predstavuje sumu 1.326,73 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 312,70 eur od 13.9.2017 do zaplatenia, čo ku dňu vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu 27.4.2021 predstavuje sumu 56,67 eura. V priebehu konania žalobkyňa zobrala žalobu v časti o zaplatenie 3.557,- eur späť a

žiadala konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu, že žalovaný túto sumu žalobkyni dňa 11.9.2019 uhradil. Žalobkyňa si teda žalobou uplatňovala nárok na zaplatenie celkovej sumy 7.461,10 eur.

24. Súd I. inštancie rozsudkom č. k. 5C/46/2017 - 245 konanie v časti nároku čo do istiny 3.557,- eur zastavil (výrok I.) a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom doplatku na SSU sumu 2.520,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.765,- eur od 21.9.2016 do 11.9.2019, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.208,- eur od 12.9.2019 až do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 312,70 eur od 13.09.2017 až do zaplatenia (výrok II.). Odvolací súd na základe podaného odvolania rozsudok súdu I. inštancie vo výroku II. v časti úroku z omeškania zmenil tak, že žaloba sa v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.765,- eur od 21.9.2016 do 11.9.2019, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.208,- eur od 12.9.2019 až do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 312,70 eur od 13.9.2017 až do zaplatenia zamietla.

25. Nakoľko žalovaný časť istiny vo výške 3.557,- eur zaplatil po podaní žaloby, t. j. žalobkyňa zobrala žalobu v tejto časti späť pre správanie žalovaného, odvolací súd má za to, že zastavenie konania v tejto časti procesne zaviniť žalovaný, čo predstavuje úspech žalobkyne v konaní. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že kritérium procesného zavinenia v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Žalobkyni bola v konaní pred súdom I. inštancie zároveň priznaná istina v sume 2.520,70 eur. Tzn. žalobkyňa bola úspešná čo do sumy 6.077,70 eura (3.557 + 2.520,70). V odvolacom konaní bol nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania zamietnutý, v tejto časti bola teda žalobkyňa neúspešná.

26. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP má nárok na pomernú náhradu trov konania tá strana sporu, ktorá je vo väčšej miere úspešnejšia. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 396 ods. 2 CSP je rozhodujúci výsledný úspech strany v celom konaní, v závislosti od zmeňujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom nárok na náhradu trov (prvoinštančného i odvolacieho konania) bude tvoriť jeden celok a odvolací súd o ňom musí rozhodnúť jedným výrokom. Žalobkyňa sa žalobou v konaní domáhala zaplatenia celkovej sumy 7.461,10 eura a bola úspešná v sume 6.077,70 eura. V konaní bola teda žalobkyňa úspešná v rozsahu 81,46 % ($6.077,70 : 7.461,10 \times 100$) a v rozsahu 18,54 % ($100 - 81,46$) bola neúspešná (v zamietajúcej časti). V zamietajúcej časti bol úspešný žalovaný. Keďže žalobkyňa bola úspešná v prevažnej časti nároku, vznikol jej v zmysle ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) voči žalovanému v rozsahu čistého úspechu 62,92 % ($81,46 - 18,54$), o ktorom v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musel aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).